

רע"פ 9468/17 - שי לוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 9468/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שי לוי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעפ"ת 40135-07-17 מיום 1.11.2017

בשם המבקש: עו"ד גל שר טוב

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעפ"ת 40135-07-17 מיום 1.11.2017, במסגרתו התקבל באופן חלקי ערעורו של המבקש על חומרת העונש אשר הושת עליו בגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (השופטת מ' כהן) בת"ד 1263-01-16 מיום 5.6.2017.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בביצוע ארבע עבירות תעבורה. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.9.2016, עת נהג המבקש ברכבו, ביצע פנייה שמאלה בצומת בחוסר תשומת לב ומבלי שנתן זכות קדימה לאופניים חשמליים אשר הגיעו ממול. בין כלי הרכב אירעה התנגשות, שבעקבותיה נגרמו חבלות קשות לשני הקטינים אשר היו

עמוד 1

3. במסגרת גזר הדין, קבע בית המשפט לתעבורה מתחם ענישה אשר נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין שנתיים לבין 6 שנים. לאחר שעמד על הנסיבות המקלות אשר עומדות לזכות המבקש, ובכלל זאת על רשלנותם התורמת של הנפגעים, השית בית המשפט לתעבורה עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את אחת העבירות שבהן הורשע; קנס בסך של 4,000 ש"ח; פסילת רישיון בפועל למשך 5 שנים; ו-3 חודשי פסילת רישיון על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את אחת העבירות שבגינן הורשע, או את אחת העבירות המנויות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

4. המבקש ערער לבית המשפט קמא על חומרת העונש. לאחר ששקל את נסיבות המקרה, ובהן חומרת הפגיעות שנגרמו לקטינים, כמו גם את פסיקתו המנחה של בית משפט זה, הכריע בית המשפט קמא כי רכיבי המאסר והפסילה שאותם קבע בית משפט השלום לתעבורה אינם חורגים מרמת הענישה הנוהגת. עם זאת, מצא בית המשפט קמא כי יש להתחשב במצוקתו הכלכלית של המבקש, ובשל כך הפחית את הקנס שהוטל עליו ל-2,500 ש"ח.

5. הבקשה שלפניי נסובה על חומרת העונש שהטיל בית המשפט לתעבורה על המבקש. לשיטת המבקש, שגו הערכאות קמא משלא שקלו כראוי את נסיבות העבירה, ובפרט את אחריותו המוגבלת לתוצאותיה הקשות של התאונה לצד רשלנותם התורמת הניכרת של נפגעייה. כמו כן קובל המבקש על היעדר התייחסות מספקת לנסיבותיו האישיות המקלות, ובהן עברו הפלילי הנקי, האחריות שנטל על מעשיו, והמלצותיו השיקומיות של שירות המבחן.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור שני תינתן רק במקרים בהם הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעוררים שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה. זאת ועוד, בקשת רשות ערעור הנסבה על גזר הדין לא תתקבל, ככלל, אלא אם מדובר במקרה שבו ניכרת סטייה קיצונית מרמת הענישה הנוהגת והמקובלת בעבירות דומות. המקרה שלפנינו אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים, שכן לא מצאתי כי הבקשה מעוררת שאלות מהותיות, או שהיא מערבת שיקולי צדק ייחודיים, לרבות חשש ממשי מפני עיוות דינו של המבקש. כמו כן אינני סבור כי העונש שהוטל על המערער חורג באופן קיצוני מרמת הענישה הנוהגת. מטעמים אלה בלבד, דינה של הבקשה להידחות.

7. למעלה מן הצורך, אציין כי עיון בגזר דינו של בית המשפט לתעבורה מלמד כי נקבע למבקש מתחם ענישה סביר ומקובל, בהתחשב בחומרתן של העבירות שביצע ובתוצאותיהן הקשות. ניכר כי בית המשפט לתעבורה הקפיד לזקוף לזכותו של המבקש את כלל הנסיבות המקלות שעליהן הצביע בבקשה שלפניי, ובשל כך בחר להעמיד את עונש המאסר בפועל שהוטל עליו בתחתית המתחם שנקבע. לנוכח האמור, נחה דעתי כי גזר הדין הולם את אופי העבירות שביצע המבקש, את נסיבות ביצוען ואת נסיבותיו האישיות. לפיכך, לא מצאתי כל הצדקה להתערבות בעונשו, לא כן שכן בהינתן המשוכה הגבוהה שעליו לצלוח במסגרת בקשה לרשות ערעור שני, כפי שהדגשתי לעיל.

8. אשר על כן, הבקשה נדחת. בכך מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

ניתנה היום, י"ז בכסלו התשע"ח (5.12.2017).

שׁוֹפֵט
